

ikke med Henblik paa § 4, idet man fra konservativ Side fandt det urimeligt at opretholde den ekstraordinære Regel om, at Fortjeneste paa visse Anlægspapirer skal beskattes som Indkomst. *Bertel Dahlgaard* (R. V.) gjorde derimod gældende, at hvordan man end bedømte Virkningerne af Bestemmelsen herom, var i hvert Fald een Ting sikkert, at denne Bestemmelse havde været medvirkende til at holde Aktiemarkedet i Ro og modvirke Spekulationstendenserne, hvilket med Henblik paa Fremtiden var noget meget værdifuldt. Saa meget mærkeligere var det imidlertid, at man paa andre Omraader inden for Skattelovgivningen ganske saa bort fra Spekulationstendenserne, ja oven i Købet gennem Skattelovgivningen begunstigede Spekulationen. Der kunde saaledes ikke være Tvivl om, at Skattelovgivningen medvirkede til den store Efterspørgsel af Landbrugsejendomme.

I *Landstinget* slog *Thomsen* (S.) til Lyd for, at der blev gjort et alvorligt Forsøg paa at raade Bod paa en af Skatteligningens største Brøst, nemlig de urigtige eller falske Selvangivelser. *Jørgen Jørgensen* (K.F.) udtalte bl. a., at hans Parti aldrig havde været særlig begejstret for § 4 og stadig ikke kunde se, at det kunde være rigtigt skattemæssigt at behandle Anlægskapitalen forskelligt, eftersom den anbragtes i Aktier eller f. Eks. i Husdyr. Han vilde imidlertid haabe, at Finansministeren med den Dispensationsudvidelse, der stilledes i Udsigt, vilde være i Stand til at tage alle rimelige Hensyn, som maatte tages, naar man skulde have en efter hans Opfattelse forkert Bestemmelse i Loven. *Lannung* (R. V.) gav Udtryk for Tilfredshed med, at der fremtidig vilde blive dispenseret fra Bestemmelsen i § 4 i noget større Udstrækning end hidtil, og udtrykte Haabet om, at Finansministeriet vilde praktisere Dispensationsbeføjelsen saaledes, at alle oplagte Urimeligheder blev afbødet. Som Hovedregel betragtet var Bestemmelsen i § 4 under de herskende Forhold paa sin Plads; det maatte blot undre, at man ikke havde søgt som en rimelig og naturlig Parallel hertil at indkomstbeskatte en Del af de Realisationsgevinster paa fast Ejendom, der nu betragtes som skattefri Formuestigning. Taleren fandt det heldigt, at man havde udvidet de nye lempede Regler for Beskatningen af Underholdsbidrag i Anledning af Skilsmisse til ogsaa at gælde i Tilfælde af Separation. Der manglede imidlertid i Loven en Bestemmelse, som kunde hindre, at f. Eks. en fraskilt Hustru rent chikanøst afskar den bidragydende Mand fra at nyde godt af den Skattelempelse, som var tiltænkt ham. Der havde været adskillige Tilfælde i Praksis, hvor den fraskilte Hustru nægtede at gaa med til en Nyordning af Underholdsbidraget med den Virkning, at Manden ikke opnaaede den Skattelettelse, som Samfundet var villigt til at yde ham, og dette